

Kazatel: Josef Hurta

Písně: 4, 682

Čtení: Iz 49, 1 – 6

Text: 2 Kr 13,14–19 *Elíša těžce onemocněl a umíral. Tebdy k němu sestoupil izraelský král Jóáš, rozplakal se nad ním a zvolal: "Můj otče, můj otče! Vozataji Izraele!" Elíša mu řekl: "Vezmi luk a šípy." Přinesl k němu tedy luk a šípy. Řekl izraelskému králi: "Napni rukou luk." I napjal jej rukou. Elíša položil své ruce na ruce královy. A nařídil: "Otevři okno na východ!" Když je otevřel, Elíša řekl: "Střel!" Střelil a on řekl: "Šíp záchrany Hospodinovy, šíp záchrany proti Aramovi. Úplně pobiješ Arama v Afeku." Potom Elíša řekl: "Vezmi šípy." Vzal je tedy. Řekl izraelskému králi: "Střílej k zemi." Vystřelil třikrát třikrát a přestal. Tu se na něho muž Boží rozlítl. Vykřikl: "Měls vystřelit pětkrát nebo šestkrát, pak bys pobil Arama úplně! Nyní pobiješ Arama jen třikrát."*

Stojíme na konci roku a vyhlížíme do budoucnosti. A možná si připadáme bezradní. Něco končí a my nevíme co bude následovat. Podobně si připadal izraelský král Jóáš, který přišel za umírajícím prorokem Elíšou. Elíša se ocitl na konci svého života a král Jóáš nevěděl, co si teď bez něj počne. Ale na smrt nemocný Elíša povzbuzuje plačícího krále Jóaše a dodává mu odvalu a sílu. Je to zvláštní obrázek – nemocný umírající prorok posiluje mocného a zdravého krále.

Nedělá to pouhými slovy. Jako prorok používá i vizuální a zážitkovou metodu a různé rekvizity. Říká Jóášovi: „Vezmi si luk a šípy.“ Jóáš si tedy přinesl luk a šípy. Elíša řekl: „Otevři okno na východ, napni luk a střel!“ Když král vystřelil, řekl Elíša: „Šíp záchrany Hospodinovy, šíp záchrany proti Aramovi. Úplně pobiješ Arama v Afeku.“ Elíša chtěl, aby si král na těch rekvizitách uvědomil, co všechno má v rukou. Nejde o jen tak ledajaký šíp. Jde o šíp záchrany Hospodinovy. Tvým úkolem, králi, je strážet, a od Hospodina přichází záchrana. Když si tohle uvědomíš, nebudeš mít problém pustit se do akce. „Hospodin bude s tebou, udatný bohatýře“ – to slyšel už kdysi soudce Gedeon, když měl Izraelce vysvobodit od Midjánců, zatímco se schovával úzkostlivě stísněný v lisu.

Elíša tedy králi Jóášovi ukazuje: Jsi král. Máš šípy. Máš ruce. Máš prostředky. Máš schopnosti. Máš všechno, co potřebuješ. A věříš v Hospodina, u něhož je záchrana. S touto výbavou pobiješ Arama v Afeku.

Afek vlastně není konkrétní místo. Každá pevnost se nazývala Afek, tedy místo, které je těžké dobýt, protože je silné a opevněné, odkud vás něco zcela ovládá, místo, odkud na vás přicházejí rozličné útoky, něco, co si netroufáte zvládnout. Prostě cokoliv, co vás ovládá jako síla, na kterou zdánlivě nestačíte. To je Afek. Elíša ale říká: Jsi král. Máš šípy. Máš ruce. Máš víru v Hospodina. Máš na to – pobít zdánlivě nepřemožitelné nepřátele.

No, a nyní nastane v příběhu klíčový okamžik. Elíša znovu řekne králi: „Vezmi šípy a strážet.“ Král vzal šípy, vystřelil třikrát a přestal! „Proč jsi přestal!“ rozlítl se Elíša. „Měls vystřelit aspoň pětkrát nebo šestkrát, pak bys pobil Arama úplně! Takto ho pobiješ tak třikrát maximálně!

Milí přátelé, co chce tady Elíša králi Jóášovi naznačit? No, že nic se nemá dělat polovičatě. Chceš-li uspět a být užitečný, tak nemůžeš být takovým váhavým střelcem. Musíš do toho dát všechno. Jít do toho naplno.

Elíša nám tu ukazuje, jak se máme dívat dopředu. Stojíme na konci roku a čeká nás rok nový. A v něm spousta dalších výzev a úkolů. Ale je třeba nebýt příliš úzkostlivý a váhavý, mít odvalu napnout všechny síly a dát do toho všechny šípy co máme. Podobně, když Ježíš říká: „Učiním z vás rybáře lidí“, tak to znamená, že učedníci mají využít všechny své zkušenosti k tomu, aby získali lidi pro Krista. Každý má nějaké obdarování, prostředky, něco dovede, něco umí a s tím může vytáhnout na pomoc těm, kdo jsou v ohrožení. Do služby Bohu máme dát vše, co máme k dispozici. Každý máme nějaké své luky a šípy, hřivny a talenty s nimiž se máme pustit do práce.

A tak se ptejme? Jaké jsou naše ambice? Jaké je naše odhodlání? Jaké máme sny a vize? Čeho všeho chceme dosáhnout? Jaké úsilí pro to vynaložíme? Přitom nemusíme dělat všichni totéž. Každý jen to, co umí. Jenom nebudme bezradní, váhaví a polovičatí jako král Jóáš. Dejme do služby Bohu právě to, co je naší doménou. Všechny své dovednosti, svůj talent, své vzdělání, svoji moudrost, své umělecké citění. To jsou naše šípy v rukou Božího služebníka, s nimiž nemáme šetřit. Nebudme skoupí jako Jóáš, nebudme troškaři, nedejme se znejistit a nepochybuje o smyslu své služby, z níž má vzejít Bohu sláva. Jak říká i apoštol Pavel: „Nedejte se zviklat, buďte stále horlivější v díle Páně; vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná.“

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, chceme tě slavit vším, co umíme a vše, co činíme, chceme činit ve tvém jménu. Přijmi naši chválu i naši službu, naše modlitby i naše vyznání, kterým ti vyznáváme lásku i víru.*

Přímlovná modlitba: *Kriste Ježíši, Písmo svaté Tě nazývá vládcem pokoje, ale i Božským Bobatýrem. A tak tě prosíme za vítězství pokoje, pravdy a lásky. Prosíme, abys jako Pán vedl spravedlivý soud s tímto světem, ale daroval milost všem kajícím a spoléhajícím na tvou obět' za nás. Modlíme se za mír na Ukrajině, v Sýrii, v Izraeli a dalších místech, kde není bezpečno a kde lidé trpí válkou. Především pak prosíme za děti, které vyrůstají ve válečných poměrech, za děti, které přišly o rodiče, za rodiny, které žijí v nejistotě a obavách. Prosíme za všechny humanitární pracovníky, dobrovolníky, zdravotníky, za lidi, poskytující psychologickou pomoc traumatizovaným lidem. Prosíme za ty, kteří žijí ve strachu o budoucnost svoji a svých blízkých. Prosíme za církev, aby účinně pomáhala tam, kde je její role nezastupitelná. Prosíme za podporu všech projektů, směřujících k pomoci lidem postiženým jakýmkoliv zlem. Prosíme, Pane, skloň se nám a vstupuj se svým královstvím, se vládou tam, kde je chaos, nevěra, hřích, zlo a smrt. V Duchu svatém se modlíme, aby se děla Boží vůle nejen v nebi, ale i zde na světě. Amen.*